A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2005. június 2.*

A C-394/02. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2002. november 8-án

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: M. Nolin és M. Konstantinidis, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Görög Köztársaság** (képviselik: P. Mylonopoulos, D. Tsagkaraki és S. Chala, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: görög.

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök (előadó), K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič és E. Levits bírák,

főtanácsnok: F. G. Jacobs,
hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. december 8-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2005. február 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetében az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság – mivel a Dimosia Epicheirisi Ilektrismoy villamossági közvállalkozás (a továbbiakban: DEI) a megalopoliszi hőerőmű szállítószalag-rendszerének legyártására vonatkozó szerződést pályázati felhívás előzetes közzététele nélküli tárgyalásos eljárás útján ítélte oda – nem teljesítette az 1998. február 16-i 98/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 101., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 91. o.) módosított, a vízügyi, energiaipari,

szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/38/EGK tanácsi rendeletből (HL L 199., 84. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 194. o., a továbbiakban: a 93/38 irányelv) és különösen annak 20. és azt követő cikkeiből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

2 A 93/38 irányelv 15. cikke (1) bekezdése értelmében „az építési beruházásra irányuló szerződéseket [...] a III., IV. és V. cím rendelkezései szerint kell odaítélni".

3 Ugyanezen irányelv 20. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „(a)z ajánlatkérő az 1. cikk (7) bekezdésében leírt eljárások bármelyikét [nevezetesen a nyílt, a meghívásos vagy a tárgyalásos eljárást) választhatja, amennyiben a (2) bekezdésre is tekintettel, a 21. cikknek megfelelően pályázati felhívást tettek közzé".

4 A 20. cikk (2) bekezdése szerint:

„Az ajánlatkérő [...] pályázati felhívás nélkül alkalmazhat szerződés-odaítélési eljárást:

[...]

c) ha műszaki [...] jellege következtében [...] a szerződést csak egy meghatározott [...] vállalkozó [...] teljesítheti;

d) annyiban, amennyiben feltétlenül szükséges akkor, ha az adott ajánlatkérő által előre nem látható események által okozott rendkívüli sürgősségi okokból a nyílt vagy meghívásos eljárás határidejét nem lehet betartani;

[...]"

5 A 93/38 irányelv 21. cikkének (1) bekezdése meghatározza a pályázati felhívás közzétételének lehetséges útjait, ami lényegében az ugyanezen irányelv mellékleteiben szereplő mintáknak megfelelően megfogalmazott hirdetményeknek az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* történő közzétételét jelenti.

A tényállás és a pert megelőző eljárás

6 1997 októberében a DEI a megalopoliszi hőerőmű szilárd származékainak kéntelenítését, stabilizálását, szállítását és lerakását biztosító rendszer felállítására irányuló projektet terjesztett az illetékes hatóság, nevezetesen a Környezetvédelmi, Területrendezési és Közmunkaügyi Minisztérium elé az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i tanácsi

rendelet (HL L 175., 40. o.) szerinti, környezetre gyakorolt hatás vizsgálatára irányuló eljárás lefolytatása végett.

7 1998. október 29-i és 1999. december 30-i határozataival az említett minisztérium hozzájárulását adta a projekthez, annak előírása mellett, hogy a DEI egyrészt kilenc hónapon belül, nevezetesen 2000 szeptemberéig nyújtson be az említett erőmű által termelt hulladék megsemmisítésére vonatkozó végleges engedély iránti kérelmet, másrészt tizenkét hónapon belül, nevezetesen 2000 decemberéig állítson fel egy, a salaknak ez utóbbi és a salak kezelését végző thokniai bánya közötti szállítását biztosító szállítószalag-rendszert.

8 A határidőkre tekintettel a DEI 1999. július 27-én pályázati felhívás közzététele nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárás megnyitása mellett döntött, és a Koch/METKA vállalkozáscsoportot, valamint a Dosco Overseas Engineering Ltd vállalkozást (a továbbiakban: a Dosco vállalkozás) ajánlattételre hívta fel.

9 2000. január 18-án ez utóbbi vállalkozás kijelentette, hogy nem kíván az említett eljárásban részt venni.

10 2000. augusztus 29-én – több hónapos tárgyalást követően – a DEI a salaknak a megalopoliszi hőerőmű és a thokniai bánya közötti szállítását biztosító szállítószalag-rendszer legyártását (a továbbiakban: a vitatott szerződés) a Koch/Metka vállalkozáscsoportra bízta.

11 Miután a Görög Köztársaságot észrevételei megtételére felhívta, a Bizottság 2001. december 21-én indokolással ellátott véleményt bocsátott ki, amelyben megállapí-

totta, hogy a 93/38 irányelvnek megfelelően a vitatott szerződésre vonatkozó felhívást kellett volna az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétenni. Ezért felhívta a tagállamot, hogy az indokolással ellátott véleménynek történő megfeleléshez szükséges intézkedéseket az annak közlésétől számított két hónapos határidőn belül tegye meg. Mivel a görög hatóságok által 2002. április 3-i levelükben adott válasszal elégedetlen volt, a Bizottság a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

A keresetről

Az elfogadhatóságról

12 A görög kormány négy elfogadhatatlansági kifogást jelöl meg, amelyek rendre a Bizottság kereshetőségi jogának hiányán, a kereset okafogyottságán, az indokolással ellátott vélemény pontatlan voltán és eljárással való visszaélésen alapulnak.

A Bizottság kereshetőségi jogának hiányáról

13 A görög kormány szerint a Bizottságnak nem volt jogos érdeke a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás megindítása, amennyiben a közösségi jog állítólagos megsértése az indokolással ellátott véleménynek való megfelelésre nyitvaálló határidő lejártakor teljesen vagy legalábbis nagymértékben befejeződött.

14 Etekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EK 226. cikk alapján fennálló hatásköre gyakorlása során a Bizottság nem köteles az eljáráshoz fűződő érdekét bizonyítani (lásd a 167/73. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1974. április 4-én hozott ítélet [EBHT 1974., 359. o.] 15. pontját, valamint a C-20/01. és C-28/01. sz., Bizottság kontra Németország egyesített ügyekben 2003. április 10-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-3609. o.] 29. pontját).

15 Ugyanis a Bizottságnak az a feladata, hogy a közösségi jog tagállamok általi alkalmazása felett hivatalból és a közérdek szolgálatában őrködjék, és az abból fakadó kötelezettségek esetleges megszegését – annak megszüntetése végett – megállapítsa (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Franciaország ügyben hozott ítélet 15. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítélet 29. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

16 Az EK 226. cikk tehát nem ezen intézmény saját jogait védi. Kizárólag a Bizottságra tartozik annak megítélése, hogy célszerű-e a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás kezdeményezése, valamint adott esetben mely cselekmény vagy mulasztás miatt kell ezt az eljárást megindítani (lásd ebben az értelemben a C-431/92. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1995. augusztus 11-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-2189. o.] 22. pontját, a C-476/98. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2002. november 5-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-9855. o.] 38. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 2003. április 10-én hozott ítélet 30. pontját).

A kereset okafogyottságáról

17 A görög kormány álláspontja szerint a kereset okafogyott, amennyiben a DEI és a Koch/Metka vállalkozáscsoport között a közbeszerzési eljárás során létrejött építési beruházási szerződés az indokolással ellátott véleményben megszabott határidő lejártakor már teljesedésbe ment. Ekkorra a szóban forgó építési beruházás

nagyrészt, azaz 85%-ban elkészült. Az indokolással ellátott véleménynek ténylegesen már nem lehetett megfelelni.

18 E tekintetben igaz, hogy a közbeszerzés területén a Bíróság azt mondta ki, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset elfogadhatatlan, ha az indokolással ellátott véleményben megszabott határidő letelte előtt a szóban forgó szerződés már teljesedésbe ment (lásd ebben az értelemben a C-362/90. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1992. március 31-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-2353. o.] 11. és 13. pontját).

19 Ugyanakkor jelen esetben a DEI és a Koch/Metka vállalkozáscsoport között a közbeszerzési eljárás során létrejött szerződés teljesítése az indokolással ellátott véleményben megszabott határidő lejártakor még folyamatban volt, mivel az építési beruházás csupán 85%-os készültségi fokot ért el. Az említett szerződés tehát még nem ment teljesedésbe.

Az indokolással ellátott vélemény pontatlan voltáról

20 A görög kormány előadja, hogy az indokolással ellátott vélemény túlságosan pontatlan volt, amennyiben a Bizottság nem határozta meg az annak való megfeleléshez meghozandó intézkedéseket.

21 E tekintetben a töretlen ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy noha az indokolással ellátott véleménynek tartalmaznia kell azon okok összefüggő és részletes kifejtését, amelyek a Bizottságot arra a meggyőződésre vezették, hogy az érintett tagállam nem teljesítette valamely, az EK-Szerződés alapján fennálló kötelezettségét, a Bizottság az

indokolással ellátott véleményben nem köteles megjelölni azokat az intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a kifogásolt kötelezettségszegés megszüntetését (lásd ebben az értelemben a C-247/89. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 1991. július 11-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-3659. o.] 22. pontját és a C-328/96. sz., Bizottság kontra Ausztria ügyben 1999. október 28-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-7479. o.] 39. pontját).

22 A pert megelőző eljárás célja ugyanis a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyának behatárolása annak érdekében, hogy az említett tagállamnak alkalmat adjon a közösségi jog alapján őt terhelő kötelezettségek teljesítésére, vagy arra, hogy a Bizottság által megfogalmazott kifogásokkal szembeni védekezésének jogalapjait hatékonyan előadhassa (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Ausztria ügyben hozott ítélet 34. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 2002. november 5-én hozott ítélet 46. és 47. pontját).

23 Következésképpen a Bizottságnak kizárólag akkor kell az indokolással ellátott véleményben kifejezetten megjelölnie a felrótt kötelezettségszegés orvoslását lehetővé tévő intézkedéseket, ha ezen intézkedések meghozatalának elmulasztását kívánja a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyává tenni (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Ausztria ügyben hozott ítélet 39. pontját).

24 Ugyanakkor jelen esetben a kereset tárgya a vitatott szerződés pályázati felhívás előzetes közzététele nélküli odaítélése miatti tagállami kötelezettségszegés megállapítására korlátozódik. Az első kötelezettségszegés orvoslását lehetővé tévő intézkedések meghozatalának elmulasztására alapított további kötelezettségszegés megállapítására tehát nem terjed ki.

Az eljárással való visszaélésről

25 A görög kormány meglátása szerint, a tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset benyújtása helyett a Bizottságnak közvetlenül kellett volna beavat-

koznia, és az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv (HL L 395., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 1. kötet 246. o.) 3. cikke alapján el kellett volna rendelnie a vitatott szerződés odaítélésének felfüggesztését.

26 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az energiaipari ágazat esetében nem a 89/665 irányelv, hanem a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló közösségi szabályok alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. február 25-i 92/13/EGK tanácsi irányelv (HL L 76., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 1. kötet 315. o.) alkalmazandó.

27 Így még ha feltételezzük is, hogy a görög kormány figyelemmel volt a 92/13 irányelv 8. cikkére, amely a 89/665 irányelv 3. cikkében előírt eljárással lényegében azonos eljárást ír elő, a töretlen ítélezési gyakorlatból az következik, hogy jóllehet helyesebb lett volna, ha a Bizottság az említett irányelvek szerinti, közvetlen beavatkozást biztosító eljárást veszi igénybe, ez utóbbi eljárás olyan megelőző intézkedésnek minősül, amely nem térhet el a Bizottságnak az EK 226. cikk szerinti hatáskörétől, és nem is helyettesítheti azt (lásd a 89/665 irányelvvel összefüggésben a C-359/93. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 1995. január 24-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-157. o.] 13. pontját, a C-79/94. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 1995. május 4-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-1071. o.] 11. pontját, a C-353/96. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 1998. december 17-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-8565. o.] 22. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Ausztria ügyben hozott ítélet 57. pontját). Tehát a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset elfogadhatóságának vizsgálata során nem bír jelentőséggel az a körülmény, hogy a Bizottság igénybe vette-e ezen eljárást.

28 Ugyanis egyedül a Bizottságnak van hatásköre annak eldöntésére, hogy indokolt-e az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást indítani (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 1995.

augusztus 11-én hozott ítélet 22 pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 2002. november 5-én hozott ítélet 38. pontját). Ily módon a két eljárás közötti választás a Bizottság mérlegelési jogkörébe tartozik.

29 A fenti okfejtésből az következik, hogy az elfogadhatatlansági kifogásokat el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

30 Keresete alátámasztására a Bizottság egyetlen jogsértésre, lényegében a 93/38 irányelv ugyanezen irányelv 20. cikkének (1) bekezdésével és 21. cikkével együttesen értelmezett 15. cikke megsértésére hivatkozik, azon az alapon, hogy a DEI a vitatott szerződést úgy ítélte oda, hogy előzetesen nem tett közzé felhívást az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában.*

31 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a görög kormány nem vitatja, hogy a vitatott szerződés a 93/38 irányelv 15. cikkének hatálya alá tartozik, és ezért azt főszabályként az irányelv III-V. címével összhangban kellett volna odaítélni, amelyek különösen előírják a pályázati felhívás közzétételét az említett Hivatalos Lapban.

32 A kormány ugyanakkor azt állítja, hogy a 93/38 irányelv 20. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontja értelmében a vitatott szerződést kivételesen pályázati felhívás közzététele nélkül lehetett odaítélni. Meglátása szerint egyrészről egyedül a Koch/Metka vállalkozáscsoport volt képes a szóban forgó építési beruházás elvégzésére,

tekintettel a szállítandó termék és a helyszín felszíne alatti réteg sajátosságaira, valamint azon szükségre, hogy a szállítószalagokat a már meglévő rendszerhez csatlakoztassák. Másrészről az építési beruházás végrehajtása rendkívül sürgős volt a Környezetvédelmi, Területrendezési és Közmunkaügyi Minisztérium által megszabott határidők miatt.

33 E tekintetben mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a 93/38 irányelv 20. cikke (2) bekezdése c) és d) pontjának rendelkezéseit a közbeszerzési eljárásokra vonatkozó szabályoktól való eltérésként szigorúan kell értelmezni. Ezen túlmenően a bizonyítási teher az e rendelkezésekre hivatkozó félre esik (lásd ebben az értelemben, a 71/305 és 93/37 irányelvekkel összefüggésben a 199/85. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1987. március 10-én hozott ítélet [EBHT 1987., 1039. o.] 14. pontját, a C-57/94. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1995. május 18-án hozott ítélet [EBHT 1995., I-1249. o.] 23. pontját és a C-385/02. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2004. szeptember 14-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-8121. o.] 19. pontját).

34 Ami először is a 93/38 irányelv 20. cikke (2) bekezdésének c) pontját illeti, az ítélkezési gyakorlatból következően e rendelkezés alkalmazása két feltétel egyidejű fennállásának van alávetve, nevezetesen egyrészről hogy a szerződés tárgyát képező építési beruházás sajátos műszaki jelleggel rendelkezzen, másrészről hogy e műszaki sajátosság feltétlenül szükségessé tegye, hogy az említett szerződést egy meghatározott vállalkozásnak ítéljék oda (lásd ebben az értelemben, a 71/305 és 93/37 irányelvekkel összefüggésben a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben 1995. május 18-án hozott ítélet 24. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben 2004. szeptember 14-én hozott ítélet 18., 20. és 21. pontját).

35 Ugyanakkor jelen esetben – amint arra a főtanácsnok indítványa 40–45. pontjában rámutatott – noha a szóban forgó építési beruházás rendelkezik a 93/38 irányelv 20. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti műszaki jelleggel, meg kell állapítani, hogy a görög kormány nem bizonyította meggyőző módon, hogy egyedül a Koch/Metka vállalkozáscsoport volt képes elvégezni azt, és hogy ennek következtében feltétlenül szükséges volt a szerződés ez utóbbinak történő odaítélése.

36 Ugyanis sem a szállítandó anyag sajátos tulajdonságai, sem a felszín alatti réteg instabilitása vagy azon szükség, hogy a szállítószalag-rendszert csatlakoztassák a már meglévőhöz, önmagában nem bizonyítja, hogy az említett vállalkozáscsoport volt a Közösségen belül az egyetlen olyan vállalkozás, amely rendelkezett a szóban forgó építési beruházás elvégzéséhez szükséges szakértelemmel.

37 Mindent egybevetve, azzal, hogy a Dosco vállalkozást is felhívta, a DEI maga vélte úgy, hogy elvileg a Koch/Metka csoporttól különböző vállalkozás is képes az építési beruházás elvégzésére.

38 Ezen túlmenően kitűnik az ügy irataiból, hogy az ugyanazon helyszínen végzendő hasonló építési beruházás esetében a DEI korábban pályázati felhívás közzétételével folytatott le közbeszerzési eljárásokat.

39 Nem fogadható tehát el, hogy annak műszaki sajátossága miatt a vitatott szerződés teljesítését kizárólag a Koch/Metka vállalkozáscsoportra lehetett bízni.

40 Másodszor, ami a 93/38 irányelv 20. cikke (2) bekezdésének d) pontjában szereplő eltérést illeti, azt az ítélkezési gyakorlat három feltétel egyidejű teljesülésének, nevezetesen előre nem látható esemény felmerülésének, a felhívás közzétételéhez szükséges határidőkkel összeegyeztethetetlen rendkívüli sürgősség fennállásának, valamint az előre nem látható esemény és az abból fakadó rendkívüli sürgősség közötti oksági kapcsolat meglétének rendelte alá (lásd ebben az értelemben a 71/305 irányelvvel összefüggésben a C-107/92. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1993. augusztus 2-án hozott ítélet [EBHT 1993., I-4655 o.] 12. pontját és a C-318/94. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1996. március 28-án hozott ítélet [EBHT 1996., I-1949. o.] 14. pontját).

41 Ugyanakkor a görög kormány nem bizonyította, hogy e feltételek a jelen esetben megvalósultak.

42 Ugyanis annak szüksége, hogy a szóban forgó építési beruházást a projekt környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatára jogosult hatóság által szabott határidőben végezzék el, nem tekinthető előre nem látható eseményből fakadó rendkívüli sürgősségnek.

43 Az a tény, hogy az érintett projektet jóváhagyó hatóság határidőket szabhat, az említett projekt engedélyezési eljárásának előreláthatható részét képezi (lásd ebben az értelemben, a 71/305 irányelvvel összefüggésben, a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 1996. március 28-án hozott ítélet 18. pontját).

44 Ezen túlmenően a DEI a vitatott szerződés vonatkozásában a közbeszerzési eljárást már a környezetre gyakorolt hatások vizsgálatára irányuló eljárás kezdetekor, vagyis mintegy három évvel a megszabott határidők letelte előtt megindíthatta volna pályázati felhívás közzétételével.

45 Tehát az sem fogadható el, hogy a DEI által előre nem látható eseményekből fakadó rendkívüli sürgősség nem tette lehetővé a felhívás közzétételéhez szükséges határidők betartását.

46 A fentiekre tekintettel tehát azt kell megállapítani, hogy a Görög Köztársaság – mivel a DEI a megalopoliszi hőerőmű számára szállítószalag-rendszer legyártására vonatkozó szerződést pályázati felhívás előzetes közzététele nélküli tárgyalásos eljárás során ítélte oda – nem teljesítette a 93/38 irányelv és különösen annak 20. cikke (1) bekezdéséből és 21. cikkéből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

47 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Görög Köztársaság pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Görög Köztársaság – mivel a megalopoliszi hőerőmű számára szállítószalag-rendszer legyártására vonatkozó szerződést a Dimosia Epicheirisi Ilektrismoy villamossági közvállalkozás pályázati felhívás előzetes közzététele nélküli tárgyalásos eljárással ítélte oda – nem teljesítette az 1998. február 16-i 98/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/38/EGK tanácsi rendeletből és különösen annak 20. cikke (1) bekezdéséből és 21. cikkéből eredő kötelezettségeit.**

2) **A Bíróság a Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások